

שטיח טלאים לזכר קורבנות הפיגוע בדיזינגוף, 1996

בפורים 1996 נהרגו יחד גייל בלקין (47) ואמה סילביה ברנשטיין (75) בפיגוע טרור בדיזינגוף אשר קטל 13 נפשות. מרלין בצינס, אחותה של גייל ובתה של סילביה, מגיעה כבר שמונה שנים לטקס הזיכרון המתקיים ליד אנדרטת ההנצחה במקום הפיגוע.

במשך השנים, חסר למרלין מיקוד חלופי לאותה אנדרטה. מיקוד מוחשי ואישי, אשר מספר את סיפור חייהם של 13 אנשים, בניגוד לאותה אנדרטת פלדה העומדת בפינת דיזינגוף - קינג ג'ורג', עליה חרוטים שמות של קורבנות. מרלין הרגישה שלטקס, כמו גם למשפחות האחרות, מגיע משהו אישי יותר.

את התשובה מצאה מרלין באהבתה לאמנות שטיחי הטלאים. בעקבות שטיחי טלאים אשר נתפרו בארה"ב להנצחת קורבנות 9/11 ואיידיס, החליטה ליצור שטיח טלאים כמחווה ייחודית לזכר קורבנות הפיגוע של פורים 96. השטיח חושף את הקורבנות כאנשים אמיתיים ולא כעוד סטטיסטיקה.

שטיח זה, עבודת אומנות מלאת חיים וצבע, מיצג את עולמם של אנשים, קורבנות טרור, בארץ ובעולם כולו.

"בהתחלה חשבתי להכין שני שטיחי טלאים עבור אמי ואחותי" מספרת מרלין, "אבל הבנתי שחשוב לזכור את כל קורבנות דיזינגוף בדרך זו"

מרלין יצרה קשר עם מיטב יוצרות שטיחי הטלאים בארץ לעזור לה בעיצוב והכנת השטיח.

"הרשיתי לעצמי להתרחק מהסגנון הסטנדרטי של שטיח טלאים, אשר מורכב ממספר טלאים ומבדים בצבעים שונים הנתפרים יחד ליצור שטיח יחיד" היא מסבירה. "בגלל אופי האסון החלטתי ליצור 13 טלאים נפרדים, כאשר כל אחד מסמל אדם באופן אישי".

כל תופרת ראינה משפחה שכולה במטרה להכיר את האדם שנהרג. כך כל טלאי הוא סיפור אישי, אהבות, תחביבים, רצונות ושאפויות. תמונות, פריטים אישיים, פיסות בגדים, נתפרו יחד ליצור טלאי ייחודי לכל קורבן.

הטלאים מחוברים יחד לשטיח כדי לסמל את הגורל המשותף.

בפיגוע זה בין הקורבנות היו חברים ובני משפחה רבים. מערכות יחסים אלו מיוצגות על ידי קרבה בין הטלאים.

הרווחים בין הטלאים מתארים את תחושת האובדן שהשאירו אחריהם.

מסיכת הפורים עם דמעת דם יחידה, מזוהה עם מועד האירוע.

היצירה תלויה על מסגרת אלומיניום המאפשרת לראות את הטלאים משני צידיהם.

הסבר בעברית ובאנגלית על אופן הכנתו של כל טלאי מלווה את השטיח.

"הפרויקט הזה היה תהליך רגשי לא רק עבורי, בגלל המעורבות האישית שלי, אלא גם עבור שאר התופרות, שהתנדבו להכין את הטלאים" אמרה מרלין.

"אף אחת מהתופרות לא הכירה את הקורבנות ועם זאת הפגישות עם המשפחות היו מאוד מרגשות. למרות חששות ראשוניים, התופרות מצאו אנשים פתוחים אשר שמחו לדבר ולשתף בזיכרונות יפים על יקיריהם".

התופרות שהתנדבו לפרוייקט כולן חברות בגילדה אמנויות הטלאים של הרצליה, ארגון שנוסד על ידי קהילת תופרות הטלאים דוברי אנגלית בארץ.

שולמית רון - יצרה את הטלאים עבור הדס דרור, בת-חן שחק ודנה גוטרמן. שלוש חברות מתל מונד.

רמונה בכמן - יצרה את הטלאי עבור לאה מזרחי.

תמריס פֶּרֶז - יצרה את הטלאים עבור אסף ווקס ודני טברסקי.

טרי מוסזובסקי - יצרה את הטלאים עבור טלי גורדון, סילביה ברנשטיין ובתה גייל בלקין (אמה ואחותה של מרלין בצינס).

צביה סטרכילביץ-קליין - יצרה את הטלאים עבור ענבר עטיה, חברתה של טלי גורדון, רחל סלע ויובב לוי.

מרלין בצ'ינס - יצרה את הטלאי עבור קובי זהרון, חברו הטוב יובב לוי.

מרלין מקווה לצאת עם יצירת הטלאים למסע הסברה בקרב קהילות יהודיות בארה"ב, בריטניה, דרום אפריקה ואוסטרליה, לדבר על טרור ועל התמודדות המשפחות השכולות. בנוסף היא מקווה להציג את השטיח בתצוגות טלאים בינלאומיות.

בו בעת מטרתה לסמל נחישות להנצחת זכרם של קורבנות טרור בדרך של יצירה, ואת כוחה של הנפש האנושית.

שטיח הטלאים יוצג לראשונה בטקס הזיכרון ב-20 למרץ 2005 המתקיים ליד מעבר החצייה דיזינגוף-קינג ג'ורג'.

לפרטים נוספים נא ליצור קשר עם **לארי בצ'ינס**.

טלפון : 054 5429893

butchins1@bezeqint.net

www.geocities.com/dizquilt